

Бон. Защо пакъ дума-та пицовъ на-
умѣвашъ? (съ гнѣвъ.)

Мил. (Ако не бѣше мой братъ като
исе щѣхъ да го напсувамъ.)

СЦЕНА ТРЕТАЯ.

Исаакъ, и горѣречени-те

Иса. Господарю, не можихъ Конта да
намѣря.

Бон. Лудый! треба да го намѣришъ.

Иса. Обаче нигдѣ го нема.

Бон. Какъ, отецъ Памелинъ нигдѣ не
ся намира?

Иса. Нѣ, по моей чести.

Бон. Тражи го и ще го намѣришъ.

Иса. Да, Господарю. (на отхожданіе.)

Мил. Кажи ми, видѣ ли кавалерива, пле-
меника моего?

Иса. Да, Госпожо, въ домашный дворъ
е наедно съ царскаго едного слуга.

Мил. Що иска отъ него царскій слуга?

Бон. Остави го да иде да тражи Конта.
(къ Миледи.)

Иса. Да ида. (но напраздно.) (бѣга.)